

A kollégium története

A Kelemen Didák Fiúkollégium története 1729-re nyúlik vissza, amikor a Ferences Minorita Rend szerzetesei iskolát nyitottak Miskolc szívében.

A minoriták már a miskolci újra településük kezdetén is foglalkoztak az ifjúság oktatásával, nevelésével. Kelemen Didák és társai a nekik visszajuttatott területen a régi templom romjai körül felállítottak egy keresztet. A lelkipásztorkodás részeként itt kezdték meg a gyermekek oktatását. Így történt, hogy hamarabb volt városunkban minorita iskola, mint templom. A ferencesek az oktatásban is követték rendjük főbb alapelveit, a szerénységet, mások szolgálatát, alázatot és a fegyelmet. A diákokat az evangélium szellemében nevelték, gondosan ügyelve a megfelelő egyensúlyra a munka-vagyis a tanulás és az imádkozás között.

Az intézmény a kezdetektől, egy elemi szintű „kisiskolából” nőtte ki magát gimnáziummá. Városunk túlnyomórészt protestáns lakói miatt, vidékről is jelentkeztek a fiatalok. Így jött létre az a bentlakásos képzés, amely már kollégiumunk elődjének tekinthető. A körülmények változása során az iskolából Fráter György Királyi Katolikus Gimnázium lett. A megszorodó vidéki tanulók elhelyezésére is jutott hely, így a szerzetesrendek feloszlásáig fiú-internátus is üzemelt a rendház falai között. 1948-ban államosították az egyházi intézeteket, hosszú időre megbénítva az ifjúság egyházi nevelését.

A feloszlás után kollégium lett az egész rendházból, leánykollégium. Amikor a Minorita Rend visszakapta, az akkori fenntartó, a város kikötése volt, hogy továbbra is biztosítani kell kollégiumi férőhelyeket. Így született meg a Kelemen Didák Fiúkollégium.

A névadó egy erdélyi születésű szerzetes, aki apostoli életével hívta fel magára az egyház figyelmét. 1683-ban született Kézdiálmáson egy egyszerű és mélyen vallásos családban. Tizenhárom éves volt, amikor a minoriták gimnáziumot nyitottak szülőfaluja közelében, Kántán. Ebben az iskolában olyan emberséges és nagy tudású tanítók keze alá került, akiket méltán tisztelhetett példaképként. Talán az ő hatásukra jelentkezett a Rendbe ahol magára vállalta a szerzetesi élet kötelezettségeit. A fogadalmat 21 éves korában tette le, 4 évvel később pedig pappá szentelték. Tudásvágya Eperjesre irányította ahol a főiskola európai műveltségű oktatóiról volt híres. Itt a bölcséleti és hittudományi órákon vett részt.

27 éves korában Nagybányára küldték ahol az akkori rendház siralmas állapotban volt. A rend tagjai egyedül benne bíztak és házfőnöknek nevezték ki, fiatal kora ellenére.

Valódi apostoli munkáit azonban csak ezután kezdte, meg amikor pestises betegeket keresett fel és mit sem törődve a ragályos kórral, ágyuk szélére ülve tartotta bennük a lelket. Minden földi javát szétosztotta a rászorulóknak között, ételt osztott mialatt ő maga is éhezett.

Eközben fogalmazódott meg benne egy új rendház alapításának gondolata. Hosszas barangolás után Miskolcra esett a választása ahol beadványt intézett Borsod vármegye rendjeihez, hogy véghez vihesse tervét. 3 év után kapta meg az engedélyt. Közben missziós útra indult és véglegesen 1739-ben tért vissza Miskolcra. 1744-ben megbetegedett és még azon év áprilisában elhunyt. 13 kötetnyi beszéde, elmélgedése, imádsága maradt ránk. Boldoggá avatása jelenleg is folyamatban van.

A kollégiumban ma világi nevelőtanárok és minorita szerzetesek dolgoznak teljes egyetértésben. Az intézmény mai működési rendjében, komoly felújítási munkák után alakult újjá. A város gimnáziumaiból, szakközépiskoláiból kerülnek ki diákjaink. Felvételnél nem elvárás, hogy egyházi iskolában tanuljon a jelentkező. A közösen végzett munka és a szellemi örökség mai napig érezhető hatása nagycsaláddá kovácsolja az itt lakó fiatalokat.

Mindössze 76 fő a befogadó képességünk. Az épületben a rend és a tisztaság alapvető követelmény, a legfontosabb napi feladat pedig a tanulás. Munkánkat három tanulócsoportban végezzük. A

nevelőtanárokat külső óraadó szaktanárok segítik. A gyengébb tanulók kiscsoportos korrepetálását már év elején megkezdjük. Így sikerült elérnünk, hogy diákjaink nagy része kiemelkedő tanulmányi eredménnyel büszkélkedhet. Rendelkezünk könyvtárszobával, számítógépes teremmel és klubhelyiséggel. Az épületegyüttesben vezeték nélküli internet elérhetőség, kábeltév, saját udvar segíti a szabadidő kulturált eltöltését. A művészeti szakkör keretében tanári útmutatás segítségével próbálhatják ki magukat gyermekeink a legkülönbözőbb területeken. Rendszeres lehetőséget biztosítunk a sportolásra. Csapatunk ott vannak a városi versenyeken és bajnokságokon. Tanulóink étkeztetését a Rend által működtetett konyha biztosítja. Az étterem, mint a legnagyobb közösségi terünk lehetőséget teremt a megbeszélések, vetélkedők és ünnepi programok megtartására. Terveink között szerepel könyvtárunk bővítése, szobáink további fejlesztése és egy házi stúdió kiépítése. Felújított konditerem, sporteszközök és rendszeres edzések biztosítják a testmozgás lehetőségét. Kamera és beléptetőrendszer szolgálja biztonságunkat.

Komoly támogatást nyújt a munkánkhoz a Minorita Oktatási és Nevelési Alapítvány. Különösen nagy segítség ez a határon túlról érkező diákjainknak.

Mint mindenhol, természetesen nálunk is van házirend, ami első olvasatra talán szigorúbbnak tűnik, mint az önkormányzati fenntartású kollégiumokban. A gyakorlatban azonban ez nem érzékelhető. A dohányzás és a szeszesital fogyasztásának tilalma egészségünk érdeke. Minden szabály saját nyugalomunkat szolgálja.

Lelki vezetésünket a Szerzetesrend vállalta, Hunor testvér szolgálatai mellett is szakít időt gyermekeink nevelésére. A problémák megoldása az őszinte beszélgetésekben és a közösség erejében rejlik. Minden héten saját szentmisénk van a kollégiumban, melyen aktívan vesznek részt tanulóink és nevelőtanáraink egyaránt. Hétvégeken és tanítási szünetekben hazautaznak diákjaink, de ilyenkor is közös programokban gondolkodnak. Nem ritka, hogy a nyári táborozást, kirándulást is együtt tervezik meg. S ha valakinek segítségére van szüksége, biztosan megtalálja társait.

Mindig várakozással tekintünk az új tanév elé, szeretettel várjuk régi és új tanulóinkat. Tradíciónak számít, hogy az idősebb, végzős diákot kisebb testvére követi a kollégiumban. Az is jóleső érzés, hogy a végzettek rendszeresen meglátogatnak bennünket beszámolva életük alakulásáról. A már hagyománnyá vált rendezvényeink közül külön emlékeztetéseket az elsősök befogadását megerősítő egész napos „kopasz avatók” és a különleges élményt nyújtó karácsonyi és húsvéti ünnepek. Tanulóink közül többen játszanak hangszereken. A gyakorlás és a fejlődés lehetőségének biztosítása mellett, saját kis együttesünk gondoskodik az ünnepségek jó hangulatáról.

A ferences lelkiség, egymás tisztelete és segítése, nemzeti értékeink ápolása alkotja programunk alapját. Szeretnénk valóban második otthonná válni és olyan útravalót adni, amely egész életen át kitart.